

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119300338
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6119300338.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: P. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. M. XXX/XXX., S., zast. Mgr. Jaroslavom Plížikom, advokátom so sídlom Nám. Š. Moysesa 17/A, Banská Bystrica, o zaplatenie 2.158,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. októbra 2021, č.k. 17Csp/119/2019-160, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.658,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 136,71 eur od 24.10.2016 do 10.05.2017, zo sumy 36,71 eur od 11.05.2017 do 18.01.2018, zo sumy 138,89 eur od 24.10.2016 do 18.01.2017, zo sumy 138,89 eur od 26.10.2016 do 18.01.2018, zo sumy 64,49 eur od 19.01.2018 do 26.03.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.11.2016 do 25.03.2018, zo sumy 3,38 eur od 26.03.2018 do 14.06.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.12.2016 do 14.06.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.01.2017 do 13.06.2018, zo sumy 81,16 eur od 14.06.2017 do 15.10.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.02.2017 do 15.10.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.03.2017 do 15.10.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.04.2017 do 14.10.2018, zo sumy 97,83 eur od 15.10.2018 do 25.03.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.05.2017 do 25.03.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.06.2017 do 24.03.2019, zo sumy 75,61 eur od 25.03.2019 do 02.05.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.07.2017 do 02.05.2019, zo sumy 138,89 eur od 25.08.2017 do 01.05.2019, zo sumy 53,39 eur od 02.05.2019 do 01.07.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.09.2017 do 01.07.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.10.2017 do 31.06.2019, zo sumy 131,17 eur od 01.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.04.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.05.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.06.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.09.2018 do zaplatenia.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.658,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26,89 eur od 26.07.2016 do 11.05.2017, zo sumy 138,89 eur od 26.08.2016 do 11.05.2017, zo sumy 65,78 eur od 12.05.2017 do 19.01.2018, zo sumy 138,89 eur od 27.09.2016 do 19.01.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.10.2016 do 19.01.2018, zo sumy 93,56 eur od 20.01.2018 do 26.03.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.11.2016 do 26.03.2018, zo sumy 32,45 eur od 27.03.2018 do 14.06.2018, zo sumy 138,89 eur od 28.12.2016

do 14.06.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.01.2017 do 14.06.2018, zo sumy 110,23 eur od 15.06.2018 do 15.10.2018, zo sumy 138,89 eur od 28.02.2017 do 15.10.2018, zo sumy 138,89 eur od 28.03.2017 do 15.10.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.04.2017 do 15.10.2018, zo sumy 126,90 eur od 16.10.2018 do 25.03.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.05.2017 do 25.03.2019, zo sumy 138,89 eur od 27.06.2017 do 25.03.2019, zo sumy 104,68 eur od 26.03.2019 do 02.05.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.07.2017 do 02.05.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.08.2017 do 02.05.2019, zo sumy 82,46 eur od 03.05.2019 do 01.07.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.09.2017 do 01.07.2019, zo sumy 21,35 eur od 02.07.2019 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 26.10.2017 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 28.11.2017 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 28.12.2017 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 26.01.2018 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 27.02.2018 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 27.03.2018 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 26.04.2018 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 26.05.2018 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 26.06.2018 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 26.07.2018 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 28.08.2018 do zaplattenia, zo sumy 138,89 eur od 26.09.2018 do zaplattenia. Vo výroku II. súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom III. žalobcovi súd priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 51,92 %. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa pôvodný žalobca (Poštová banka a.s.) domáhal proti žalovanému zaplattenia sumy 2.158,92 eur s príslušenstvom na tom právnom základe, že dňa 16.09.2015 uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1557447342, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 5.000 eur, pričom žalovaný neplnil dlh riadne a včas podľa zmluvy, v dôsledku čoho pôvodný žalobca upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne dňa 24.10.2016 vyhlásil úver za predčasne splatný. Žalobca uplatnil svoj nárok najskôr v upomínacom konaní, kde došlo k vydaniu platobného rozkazu, proti ktorému bol podaný odpor žalovaným, a teda platobný rozkaz bol zrušený zo zákona. Dňa 11.05.2020 bol súdu doručený návrh na zmenu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorú súd pripustil uznesením zo dňa 13.05.2020 tak, že namiesto pôvodného žalobcu do konania vstúpil žalobca. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere č. 1557447342 je spotrebiteľskou zmluvou na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj špeciálnu úpravu podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, či zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V upomínacom konaní žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu tak, že si neuplatnil úroky a poplatky, pričom následne žiadal iba o vrátenie istiny úveru vo výške 1.658,92 eur spolu s úrokom z omeškania. Súd sa vypořiadal s procesnou obranou žalovaného v podobe jeho námietok a argumentov a dospel k záveru, že medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená platná zmluva o úvere. Súd nevzhliadol rozpor predmetnej zmluvy s dobrými mravmi. Medzi pôvodným žalobcom a žalovaným nebola nezhoda ohľadne určitosti pohľadávky, ktorá bola postúpená. Z predložených listín podľa súdu vyplývalo, že pôvodný žalobca ako banka upozornila žalovaného na jeho omeškание so splácaním dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a výzvu žalovanému aj riadne doručila. Súd vyjadril názor, že za takúto výzvu je nakoniec možné považovať aj samotnú žalobu banky voči žalovanému. Ako dôvodnú vyhodnotil námietku žalovaného, že v danom prípade nedošlo k riadnemu a platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru pôvodným žalobcom, pretože dňa 24.10.2016, teda v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, žalovaný nebol viac ako tri mesiace s omeškáním s úhradou splátky. Ku dňu 24.10.2016 mal žalovaný uhradiť celkovo čiastku 1.666,68 eur (12 x 138,89 eur) pričom žalovaný k 24.10.2016 uhradil celkovo 1.391,80 eur. Rozdiel medzi čiastkou, ktorá mala byť uhradená a reálne vykonanými úhradami žalovaným je 274,88 eur. Keďže splátka úveru istiny bola v sume 138,89 eur (bez úrokov a poplatkov, keďže úver je bezúročný a bezpoplatkový), tak žalovaný nebol v omeškání viac ako 3 mesiace, resp. s viac ako tromi splátkami. Jednotlivé splátky úveru boli súdom určené v sume 138,89 eur, nakoľko úver je bezúročný a bezpoplatkový, čo v prípade istiny úveru vo výške 5.000 eur a 36 splátok tvorí jednu splátku v uvedenej výške 138,89 eur. Súd ďalej posúdil premlčanie uplatneného nároku. Žaloba pôvodného žalobcu bola podaná na súde dňa 28.05.2019. Splátky splatné do 25.05.2016 by tak podľa súdu boli premlčané. Súd však uviedol, že žalobca si uplatňuje iba sumu istiny a neuplatňuje si žiadnu premlčanú splátku. Podľa súdu nebolo možné ani aplikovať dĺžku premlčacej doby z bezdôvodného obohatenia, nakoľko súd nepovažoval listinu z 24.10.2016 za odstúpenie od úverovej zmluvy. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že celkový dlh žalovaného na istine úveru je 1.658,92 eur. Podľa súdu sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát so zaplattením splátky splatnej dňa 25.07.2016, ktorú dovtedy zaplatil iba v sume 112 eur, pričom jej výška bola 138,89 eur. Žalovaný splácal dlh nepravidelne. Súd započítal platby žalovaného chronologicky na najstaršie splatné splátky úveru. Na základe toho potom súd uložil žalovanému aj zaplatiť úroky z omeškania z dlhu, splnením ktorého je v omeškání, a to tak, že platby započítal na skôr splatnú splátku a ak platba nepokryla celú

splátku istiny vo výške 138,89 eur, tak omeškanie trvalo až do najbližšej vykonanej platby. Žalobu v časti prevyšujúcej sumu 1.658,92 eur a uplatnených úrokov z omeškania zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 51,92 %.

2. Proti tomuto rozsudku vo výroku I. a s tým súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žalovaný sa stotožnil so záverom súdu o tom, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ako aj s tým, že v danom prípade nedošlo zo strany žalobcu k riadnemu a platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka. Mal však za to, že súd prekročil svoju právomoc v rozpore s § 216 ods. 1 CSP, podľa ktorého je viazaný žalobným návrhom žalobcu, keď rozsudkom zaviazal žalovaného na iné plnenie čo do právneho dôvodu ako aj výšky v časti priznaných úrokov z omeškania. Ďalej namietal nesprávne skutkové zistenia ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Poukázal na právnu úpravu postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa žalovaného v tomto konaní nebolo preukázané, že by predchodca žalobcu (Poštová banka a.s.) písomne vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy po konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a zároveň pred postúpením predmetnej pohľadávky postupníkovi, a teda po 25.10.2018. Listinné dôkazy, ktoré uvádzal súd vo svojom odôvodnení nie je možné podľa názoru žalovaného považovať za písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a to z dôvodu, že: výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.10.2016, ktorá je zároveň oznámením o predčasnej splatnosti úveru obsahuje výzvu na zaplatenie dlžnej časti zosplateného úveru, pričom ako sa preukázalo v tomto konaní tento právny úkon je neplatný z dôvodu jeho rozporu so zákonom, a teda žalovaný fakticky nemohol byť vyzvaný v roku 2016 na úhradu zostávajúcej časti úveru s ohľadom na jeho konečnú splatnosť, ktorá nastala až 25.10.2018. Upozornenie na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 28.09.2016 nebolo zaslané po konečnej splatnosti úveru, a teda žalovaný v tomto čase nemohol byť v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní s plnením svojho celkového dlhu. Predžalobná výzva zo dňa 21.03.2019 bola žalovanému zaslaná zo strany spoločnosti R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, a teda nie zo strany procesného predchodcu žalobcu (Poštová banka a.s.). Uvedená výzva podľa žalovaného neobsahuje žiaden doklad, ktorý by preukazoval právo tejto spoločnosti konať v mene procesného predchodcu žalovaného. Žalovaný mal tiež za to, že žalobu nie je možné považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil, resp. alternatívne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu vyplývali z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Mal za to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a zároveň podľa žalobcu bolo preukázané, že žalovaný bol postupcom opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to - výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.10.2016, ktorá je zároveň aj vyhlásením mimoriadnej splatnosti. K podmienkam postúpenia pohľadávky podľa uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách poukázal na rozsiahlu judikatúru súdov Slovenskej republiky. Žalobca na záver zopakoval, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 uvedeného zákona. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zotrváva na svojom predchádzajúcom tvrdení, že zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu je absolútne neplatná. Podľa žalovaného, žalobcom uvedenú judikatúru súdov nemožno v danej veci aplikovať. Vyhlásenie o predčasnej splatnosti zo dňa 24.10.2016 podľa názoru žalovaného nemožno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže toto nie je možné považovať za platný právny úkon a s ohľadom na neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti nebol poskytnutý úver v čase zaslania vyhlásenia o predčasnej splatnosti zo dňa 24.04.2016 splatný. Žalovaný tak objektívne nemohol byť dňa 24.04.2022 platne vyzvaný na úhradu celého záväzku postupcom, nakoľko v rozhodnom období nebol poskytnutý úver splatný. Žalovaný navrhoval, aby odvolací súd napadnutý

rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil, resp. alternatívne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. zmeniť podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

7. Žalovaný v podanom odvolaní namietal neexistenciu žalobcovej vecnej aktívnej legitímácie z dôvodu, že tomuto bola postúpená pohľadávka banky, avšak neboli splnené zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky banky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej ako „zákon o bankách“). V tomto smere mal za to, že listinné dôkazy, a to výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.10.2016, upozornenie na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 28.09.2016, predžalobnú výzvu zo dňa 21.03.2019, či samotnú žalobu, nie je možné považovať za písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda žalobca nimi nepreukázal splnenie podmienok na postúpenie bankovej pohľadávky.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že vyššie uvedené námietky žalovaného nie sú dôvodné. Zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách upravuje v prípade bankovej pohľadávky osobitné podmienky jej postúpenia v ustanovení § 92 ods. 8, ktorými sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo omeškanie dlhšie ako 90 dní, pričom predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už splatná. Uvedené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky voči žalovanému žalobcovi podľa ustanovenia § 92 ods. 8 o bankách splnené boli, ich splnenie bolo preukázané, zmluva o postúpení pohľadávok je platná a žalobca je podľa názoru odvolacieho súdu vo veci aktívne legitimovaným subjektom.

9. Pokiaľ ide o listinu označenú ako „upozornenie na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 28.09.2016, už tento právny úkon možno podľa odvolacieho súdu považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. I keď neboli splnené podmienky na postup právneho predchodcu žalobcu podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že žalovaný v danom čase nebol v omeškaní viac ako 3 mesiace, súčasťou uvedenej listiny je aj výzva na úhradu dlhu žalovaného v lehote 15 dní po doručení výzvy. Rovnako tak listina „výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 24.10.2016, napriek tomu, že jej obsahom bol aj právny úkon zosplatenia úveru, ktorý bol posúdený ako neplatný (čo žalovaný v odvolaní nenamietal), obsahuje tiež aj výzvu na zaplatenie dlhu v lehote 10 dní od jej doručenia. Týmto výzvami bol tak žalovaný upozornený na omeškanie so splácaním dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Právne úkony je potrebné posudzovať v zmysle ich obsahu bez ohľadu na ich označenie a nie je ani vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov, a teda právny úkon zosplatenia úveru a právny úkon výzvy na úhradu dlžnej sumy, ako v prípade listiny zo dňa 24.10.2016.

10. Ako bolo už uvedené, predmetom postúpenia bankovej pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná. K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu (Poštová banka a.s.) na žalobcu došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.04.2020. Z predmetnej zmluvy o úvere č. 1557447342 zo dňa 16.09.2015 vyplýva, že termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na deň 25.09.2018. Na žalobcu tak bola postúpená už splatná pohľadávka. Zákon o bankách v uvedenom ustanovení § 92 ods. 8 neupravuje podmienku postúpenia pohľadávky výzvu banky až potom, čo je pohľadávka alebo jej časť splatná. Nie je teda vylúčené, aby bol klient banky upozornený na omeškanie so splácaním dlhu aj pred samotnou splatnosťou pohľadávky. Námietka žalovaného o tom, že vyššie uvedené listiny nemožno považovať za výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách z dôvodu, že tieto boli zaslané pred splatnosťou pohľadávky nebola dôvodná.

11. Odvolací súd sa ale stotožnil s právnym názorom žalovaného, že za výzvu banky nemožno považovať samotnú žalobu, keďže jej účelom nie je upozorniť žalovaného na omeškanie so splácaním dlhu, keď táto predstavuje procesný úkon, ktorým žalobca uplatnil právo na súdnu ochranu svojich práv. Táto skutočnosť však nič nemení na tom, že v konaní bola preukázaná výzva banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky

nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením aspoň časti svojho peňažného záväzku voči banke. Odvolací súd má za to, že žalovaný sa dostal prvýkrát do omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 25.08.2016 a nie splátky splatnej dňa 25.07.2016, ako uviedol súd prvej inštancie, nakoľko žalovaný zaplatil k 24.10.2016 (kedy malo dôjsť k predčasnej splatnosti) sumu 1391,08, čo pokrýva 10 splátok a 2,18 eur z 11 splátok splatnej dňa 25.08.2016, ktorú žalovaný tak nezaplatil vo výške 136,71 eur. Žalovaný naďalej nepravidelne a v rôznych výškach svoj dlh plnil aj ďalej. Aj keby sa započítali platby žalovaného na úhradu niektorých dlžných splátok (a teda s týmito splátkami by už nebol žalovaný v omeškaní), je zrejme, že v čase termínu konečnej splatnosti úveru dňa 25.09.2018 nebola žalovaným zaplatená celá istina a žalovaný teda do postúpenia pohľadávky dňa 09.04.2020 bol v omeškaní viac ako 90 dní. Podľa názoru odvolacieho súdu tak boli splnené všetky podmienky podľa uvedeného ustanovenia zákona o bankách a žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

12. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie prekročil svoju právomoc, keď podľa § 216 ods. 1 CSP je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Z obsahu spisu vyplýva, že po podanom odpore žalovaným došlo k zmene žaloby, v zmysle ktorej žalobca požadoval istinu vo výške 1658,92 eur s úrokom z omeškania 5 % z dlžnej istiny, a to od 24.10.2016. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania z jednotlivých dlžných splátok od 26.07.2016, a teda odvtedy, odkedy žalovaný ani len nebol v omeškaní, keďže ako je uvedené vyššie, žalovaný sa dostal do omeškania až so splátkou splatnou dňa 25.08.2016, pričom zároveň nerozhodol o návrhu žalobcu v zmysle § 216 ods. 1 CSP. Odvolací súd preto vyhodnotil túto námietku žalovaného ako dôvodnú a v tomto zmysle zmenil podľa § 388 CSP napadnutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie.

13. Žalobca žiadal úrok z omeškania vo výške 5 %, a to za obdobie omeškania od 24.10.2016. Zároveň vzhľadom na to, že v predmetnej veci nedošlo k platnému zosplateniu úveru, žalobca má nárok na úrok z omeškania od splatnosti jednotlivých splátok, ktoré žalovaný nezaplatil a s ktorými je v omeškaní a nie z dlžnej istiny ako žiadal žalobca. Nakoľko žalovaný platil nepravidelne, odvolací súd započítal jednotlivé platby žalovaného postupne na najskôr splatné splátky s ktorými bol žalovaný v omeškaní, a to od 24.10.2016, odkedy žalobca žiadal úrok z omeškania tak, že omeškanie splatnej splátky trvalo až dovtedy, dokedy jej výška nebola pokrytá niektorou platbou žalovaného.

14. Na základe uvedeného preto odvolací zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a priznal žalobcovi nárok na 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 136,71 eur (zvyšok prvej omeškanej a nezaplatennej splátky splatnej dňa 25.08.2016) od 24.10.2016 (odkedy žiadal žalobca) do 10.05.2017 (žalovaný zaplatil 11.05.2017 sumu 100 eur). Táto platba nedosiahla celú splátku, preto po jej započítaní na túto splátku zostala suma 36,71 s platením ktorej bol žalovaný v omeškaní od 11.05.2017 do 18.01.2018, nakoľko dňa 19.01.2018 žalovaný zaplatil ďalšiu sumu vo výške 250 eur, ktorá túto dlžnú sumu pokryla. Ďalšia splátka bola splatná 25.09.2016 (avšak žalobca žiadal úrok z omeškania až od 24.10.2016), a teda išlo o splátku 138,89 eur s ktorou bol žalovaný v omeškaní od 24.10.2016 do 18.01.2017, kedy bola zvyšnou časťou platby žalovaného zo dňa 19.01.2018 (250 eur-36,71 eur) aj táto pokrytá a uhradená v celej výške. Ďalšia splátka bola vo výške 138,89 eur s platením ktorej bol žalovaný v omeškaní od 26.10.2016 do 18.01.2018, kedy zostalo z platby žalovaného zo dňa 19.01.2018 započítať sumu 74,40 eur. Preto bol žalovaný na túto splátku od 19.01.2018 v omeškaní v sume 64,49 eur (138,89-74,40 eur), a to do ďalšej platby žalovaného dňa 26.03.2018.

15. Takýmto spôsobom potom odvolací súd vypočítal aj úrok z omeškania pre ďalšie splátky žalovaného nasledovne tak, že žalobcovi parí úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 138,89 eur od 26.11.2016 do 25.03.2018, zo sumy 3,38 eur od 26.03.2018 do 14.06.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.12.2016 do 14.06.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.01.2017 do 13.06.2018, zo sumy 81,16 eur od 14.06.2017 do 15.10.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.02.2017 do 15.10.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.03.2017 do 15.10.2018, zo sumy 138,89 eur od 26.04.2017 do 14.10.2018, zo sumy 97,83 eur od 15.10.2018 do 25.03.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.05.2017 do 25.03.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.06.2017 do 24.03.2019, zo sumy 75,61 eur od 25.03.2019 do 02.05.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.07.2017 do 02.05.2019, zo sumy 138,89 eur od 25.08.2017 do 01.05.2019, zo sumy 53,39 eur od 02.05.2019 do 01.07.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.09.2017 do 01.07.2019, zo sumy 138,89 eur od 26.10.2017 do 31.06.2019, zo sumy 131,17 eur od 01.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 138,89 eur od 26.04.2018 do zaplatenia,

zo sumy 138,89 eur od 26.05.2018 do zaplataenia, zo sumy 138,89 eur od 26.06.2018 do zaplataenia, zo sumy 138,89 eur od 26.07.2018 do zaplataenia, zo sumy 138,89 eur od 26.08.2018 do zaplataenia, zo sumy 138,89 eur od 26.09.2018 do zaplataenia.

16. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

17. Odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o trovách konania rozhodol nasledovne: žalobca si uplatnil nárok na zaplataenie sumy 1.658,92 eur s príslušenstvom. Neúspech žalobcu spočíval len v príslušenstve pohľadávky. Nakoľko žalobca si príslušenstvo nevyčíslil, odvolací súd pri posúdení úspechu v spore na príslušenstvo neprihliadal. Žalobca bol tak v spore v plnom rozsahu úspešný a preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).